

det, at Herbergere og beværte Rejsende kaldes at holde Kro eller Værtshuus? Og jeg maa meget beklage, at det ærede Medlem, som svarer ja, saavel som den ærede Ordfører, ikke kan gjøre Forskjel paa at beværte og herbergere kun Rejsende og paa at holde Værtshuus; thi deri forekommer det mig dog, at der er stor Forskjel. Jeg har et Par Gange temmelig haardt maattet beklage, at der var saa langt imellem Værtshusene; jeg havde reist længe og havde endnu langt til Værtshuus; derfor maatte jeg, for ikke at omkomme, tage ind til Mænd, som ikke vare Værtshuusholdere; jeg har spilst og drukket, været der om Natten, Alt for Betaling, og taget derfra om Morgen; — nu vil jeg spørge de ærede Herrer, om de, fordi jeg hos dem fik Herberge, Spise og Drikke, burde tiltales, eller om man kunde kalde det at holde Værtshuus? Det kalder jeg idetmindste ikke at holde Værtshuus; jeg synes, at al Tvivl i denne Henseende maa strande paa Ordet Rejsende. Den, der er berettiget til at holde offentligt Værtshuus, han kan tage Betaling for en Snaps af Enhver, men det kan den, som herbergerer Rejsende, ikke gjøre. Hvad enten nu det bliver vedtaget eller ikke, saa troer jeg dog ved dette Forslag at have opnaaet den Fordeel, at det staaer klart, at det ikke er Lovgivningens Hensigt at forbyde den private Mand at indlogere og beværte Rejsende, naar Saadant gjøres fornødent.

Ordføreren: Det er vistnok den ærede sidste Taler ubekjendt, at Kroerne paa Landet ikke have Ret til Andet end til at herbergere og beværte Rejsende; de have ikke Ret til at skjænke for Omegnens Beboere; jeg veed vel, at det i Almindelighed skeer; men efter Lov-

givningen have de ikke Tilladelse dertil. Alt saa gaar denne Paragraph, saaledes som den vil blive affattet. — hvad jeg hører dog ikke har været de ærede Forslagsstilleres Hensigt — ligefrem ud paa, at det er tilladt at anlægge Værtshuushold paa Landet ethvert Sted, hvor der ikke er et Værtshuus i Nærheden. Med Hensyn til de to Endringsforslag under Nr. 31 og 32 skal jeg gjøre en eneste Bemærkning, nemlig, at det ikke egentligt er noget gammelt Stykke, som her opføres, eller i alt Fald et gammelt Stykke i en meget omarbejdet Stikelse. I det Dieblis, man holder paa, hvad man kalder en Overgang, forekommer det mig, at fra den nærværende Tilstand, hvor det er overladt til Dyrighederne, om de ville give en Mand Borgerkab til Værtshuushold eller ikke, er der en meget stor Forandring til en saadan Tilstand, hvori man tilstøder det som en ubetinget Ret for Enhver, der er 45 Aar, og derhos betinger Indfrankningen deraf, at begge Communalbestyrelsens Afdelinger derom ere enige.

S. M. Petersen: Hvad enten Kroerne have Ret til at udskænke til Omegnens Beboere eller ikke, saa er det vistnok dog den sidste ærede Taler og ogsaa de ærede Medlemmer bekjendt, at Kroerne eller Gæstgiverierne paa Landet dog skjænke uden videre; og uden at de blive tiltalte derfor; men, naar den ærede Ordfører siger, at de ikke have Ret til Andet end at herbergere og beværte Rejsende, saa vil jeg spørge, om de da ikke efter det Bestaaende have Ret til at udsælge Drikkevarer til de Omkringboende, og saa har den ærede Ordfører vistnok ogsaa taget Feil; saa vidt jeg veed, have de dertil Tilladelse.